

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1To/2/2012
Identifikačné číslo spisu:	9511100164
Dátum vydania rozhodnutia:	25.04.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Toman
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:9511100164.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na verejnom zasadnutí konanom dňa 25. apríla 2012 v Bratislave, v trestnej veci proti obžalovanému Ing. N. A. pre zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo dňa 3. januára 2012, sp. zn. PK - 1 T 51/2011, rozhodol

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného Ing. N. A. sa zamieta.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku bol obžalovaný Ing. N. A. uznaný za vinného zo zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 28. apríla 2011 v poobedňajších hodinách v Bratislave na ul. Bajkalská 5/C, v prevádzke spoločnosti Korea Foods, s. r. o. Bratislava, kde ako inšpektor Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy Bratislava - mesto vykonával úradnú kontrolu potravín v zmysle § 21 ods. 1 písm. c/, písm. d/, písm. e/ Zákona č. 152/1995 Z. z. o potravinách v znení neskorších predpisov, oznámil K. D., produktovej manažérke spoločnosti Korea Foods, s. r. o. Bratislava, ktorá v tom čase zastupovala vedúcu prevádzky I. N., že v úradnom zázname o kontrole neuvedie zistené nedostatky, ale chce mať z toho úžitok, pretože jeho plat je nízky a v zápatí po otázke: „Čo mi viete ponúknuť?“, od nej zato požadoval bližšie nekonkretizovaný úplatok, pričom v úradnom zázname o kontrole potravín č. 28/04/2011/DŽ/l, okrem chýbajúcich záznamov o sanitácii a meraní teploty v predajni, neuviedol žiadne ďalšie nedostatky, za čo si vyžiadal a následne zobral 10 kg balenie jazmínovej ryže zn. Double Elefant, dve balenia kešu orieškov a nezistený počet nápojov po záručnej dobe v cene najmenej 28,19 eur, čím konal v rozpore s § 61 ods. 1 písm. c/ Zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Špecializovaný trestný súd za to uložil obžalovanému podľa § 329 ods. 2 Tr. zák., s poukazom na § 36 písm. j/ a použitím § 38 ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, s poukazom na § 36 písm. j/, a použitím § 38 ods. 3 Tr. zák. súd zároveň uložil obžalovanému trest zákazu činnosti spočívajúci vo výkone funkcie inšpektora Štátnej veterinárnej

a potravinovej správy na dobu 5 (päť) rokov.

Proti tomuto rozsudku podal v zmysle ustanovenia § 310 ods. 1 Tr. por. odvolanie obžalovaný hneď po vyhlásení rozsudku na súde prvého stupňa a to proti výroku o vine a treste.

Následne obžalovaný vo svojom odvolaní podanom prostredníctvom obhajcu napadol aj v písomných dôvodoch odvolania výrok o vine a v nadväznosti na to i výrok o treste. Vyjadril názor, že nie je presvedčený, že jeho konaním boli naplnené zákonné znaky žalovaného trestného činu, ktorého sa mal dopustiť ako verejný činiteľ. Poukázal na to, že vykonával iba bežnú kontrolu, o ktorej spísal správu, ktorú musel predložiť svojmu riaditeľovi a ten na základe uvedenej správy by rozhodol o prípadnom uložení sankcie. Popiera časť skutkovej vety, podľa ktorej mal žiadať od K. D. úplatok za to, že v zázname o kontrole neuvedie zistené nedostatky a že následne mal za to prevziať ako úplatok 10 kg jazmínovej ryže a dve balenia kešu orieškov. Poukázal tiež na to, že na základe vykonanej kontroly zistil 4 nedostatky, z toho dva menšieho charakteru, tieto boli odstránené priamo na mieste. Zvyšné dva nedostatky riadne zapísal do Záznamu o kontrole a zároveň sa dohodol so svedkyňou D., že v stanovenej lehote budú tieto odstránené a následne odkontrolované. V intenciách týchto záverov kontroly bol následne Záznam podpísaný, čo podľa riaditeľa MVDr. K. znamenalo, že subjekt sa dopustil priestupku a následne podľa zákona musí byť prejednaný v priestupkovom konaní. Z uvedeného teda vyplýva, že spoločnosti Korea Foods neposkytol žiadnu výhodu, z ktorej by mohol profitovať. V danom prípade, podľa názoru obžalovaného absentuje príčinná súvislosť medzi poskytnutým úplatkom a výhodami, ktoré za prevzatý úplatok mali byť poskytnuté. Iná situácia by nastala, keby v dôsledku sľúbeného úplatku resp. inej majetkovej výhody nezapísal do záznamu žiadne zistené nedostatky. Poprel, že by úplatok prevzal v priestoroch predajne, nakoľko zo záznamu z priemyselnej kamery vyplýva, že balenie ryže vynášala pred predajňu svedkyňa D., čo korešponduje s jeho obranou.

V závere odvolania obžalovaný navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a sám vo veci rozhodol tak, že ho spod obžaloby oslobodí. V prípade, že by sa odvolací súd stotožnil s výrokom prvostupňového súdu o vine, navrhol, aby odvolací súd zrušil výrok o treste a za použitia § 39 ods. 1 Tr. por. sám uložil trest odňatia slobody, ktorého výkon by podmienene odložil.

Na verejnom zasadnutí v konaní pred odvolacím súdom obžalovaný zotrval na svojom odvolaní a dôvodoch v ňom uvedených. Zopakoval, aby odvolací súd dôkladne preskúmal výrok o uloženom treste odňatia slobody, nakoľko zákonodarcu mal, pri zostavovaní skutkovej podstaty trestného činu prijímania úplatku, na mysli závažnejšie spôsoby konania vo verejnom živote, štátnej správe a najvyšších orgánoch spoločnosti pri obstarávaní vecí všeobecného záujmu. V súčasnosti účinný Trestný zákon neobsahuje zmierňovacie ustanovenie, obdobné ustanoveniu § 88 bývalého Trestného zákona a preto nie je ani obdobný postup v danom prípade možný. V tomto smere, s ohľadom na sankciu, označil Trestný zákon za „chorý“, keď za ďaleko nebezpečnejšie konania, ako napr. smrť dvoch dievčat pri dopravnej nehode a iné..., s ohľadom na následok, pripúšťa uloženie nižšieho trestu. S poukazom na nižší stupeň závažnosti konania, okolnosti prípadu a možnosti nápravy obžalovaného, navrhol, aby odvolací súd, využijúc ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák., uložil trest odňatia slobody s podmienčným odkladom na primeranú skúšobnú dobu.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, prokurátorka Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky uviedla, že v celom rozsahu nesúhlasí s argumentmi prednesenými obhajcom obžalovaného a navrhla, aby najvyšší súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por. zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por. Odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b/, obsah odvolania spĺňa náležitosti § 311 ods. 1, 2 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k vzatiu podaného odvolania späť v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Najvyšší súd na podklade odvolania preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom mal na zreteli aj povinnosť prihliadať na všetky prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Špecializovaný trestný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal základné zásady trestného konania uvedené v § 2 Tr. por., najmä však zásady zákonného procesu (§ 2 ods. 7), práva na obhajobu

(§ 2 ods. 9), voľného hodnotenia dôkazov (§ 2 ods. 12) i rovnosti strán (kontradiktórnosti) (§ 2 ods. 14). Odvolací súd teda konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú. Odôvodnenie rozsudku učinil súd prvého stupňa v súlade s ustanovením § 168 Tr. por.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

Obžalovaný odvolanie založil na opakovaných dôvodoch svojej obhajoby použitej v konaní pred súdom prvého stupňa, prezentovanými hlavne v záverečnej reči obhajcu. S jeho právnymi námietkami sa, ale súd prvého stupňa v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde.

K správnym dôvodom napadnutého rozsudku odvolací súd navyiac zvyrazňuje podstatné skutočnosti súvisiace s napadnutým výrokom o vine a treste.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu najvyšší súd zistil, že prvostupňový súd postupoval správne a v súlade so zákonom pri zisťovaní a ustálení skutkového stavu vecí, keď na hlavnom pojednávaní vykonal všetky potrebné a dostupné dôkazy, ktoré následne náležite vyhodnotil a dospel tak ku správnym a úplným skutkovým záverom.

Tieto, aj podľa názoru odvolacieho súdu plne zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania, z ktorých prvostupňový súd vyvodil správny záver, že predmetný trestný čin nepochybne spáchal obžalovaný spôsobom, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Správny je tiež záver súdu, že obžalovaný v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu priamo žiadal pre seba úplatok, tento prijal a skutku sa dopustil ako verejný činiteľ.

Z výsledkov vykonaného dokazovania, najmä z výpovede svedkyne K. D. nepochybne vyplýva záver, že to bol práve obžalovaný, ktorý si vyžiadal úplatok v podobe 10 kg (špeciálne) jazmínovej ryže, pričom ju požiadal, aby mu ryžu vyniesla z predajne von. Dva balíčky kešu orieškov si vzal sám z regála a vypýtal si aj niekoľko nápojov po záručnej dobe. Obrana obžalovaného, že nič nežiadal a svedkyňa mu sama vyniesla tieto veci z predajne a naložila do motorového vozidla neobstojí a javí sa ako nelogická, pretože obžalovaný niektoré zo zistených nedostatkov uviedol do Zápisnice o vykonanej úradnej kontrole, čiže svedkyňa nemala dôvod obžalovaného „odmeňovať“ úplatkom a najmä by nereagovala na celú situáciu tak, že konanie obžalovaného ihneď oznámila svojej nadriadenej, s ktorou spoločne spisali sťažnosť na postup obžalovaného ako kontrolóra.

Pozornosti odvolacieho súdu neunikla najmä tá časť výpovede svedkyne K. D., v ktorej táto veľmi podrobne opísala atmosféru, aká vládla v predajni počas vykonávanej kontroly obžalovaným. Svedkyňa vo všetkých svojich výpovediach uvádzala, že z kontroly bola naozaj stresovaná, v potravinárstve pracuje dlhšie, kontroly sú bežné, ale nikdy sa nestretla s tým, že by kontrolór od nej požadoval úplatok. Uviedla, že obžalovaný počas vykonávania kontroly zistil, že na niekoľkých kusoch tovaru je nedostatočné značenie, čo podľa neho bolo možné považovať za zavádzanie zákazníkov. Snažila sa mu vysvetliť, že uvedenú závalu je možné odstrániť okamžite. Viaceré jeho argumenty jej pripadali účelové, vytýkal jej neoznačenie dátumu spotreby na výrobkoch, pričom po dôkladnom prezretí výrobkov bolo zistené, že dátum bol riadny vyznačený. Keď obžalovaný našiel závalu, okamžite za ňou prišiel, dôrazne ju na ňu upozornil s tým, že za to hrozí vysoká pokuta, ktorej výšku jej obžalovaný oznámi. V tej súvislosti jej obžalovaný povedal, že pokutu navrhne riaditeľovi, ktorý zásadne k navrhutej sume pripisuje nuly len z pravej strany. Neustále opakoval, že k nim bude chodiť na kontroly častejšie v prípade, ak sa mu budú revanšovať, tak im poskytne „ochranu“ v prípade ďalších kontrol. Následne jej navrhol, že spíše záznam, v ktorom neuvedie zistené závady, ale chce mať z toho úžitok, pretože jeho plat je nízky. Túto vetu zopakoval viackrát, viackrát sa je tiež spýtal, že „čo mu vie ponúknuť“, naposledy po tom, ako podpísala Záznam o kontrole s tým, že v zázname nie sú uvedené žiadne nedostatky. Svedkyňa dodala, že obžalovanému vyslovene išlo o to, aby si niečo zobral, aby mal z toho prospech. Mala dojem, že robí kontrolu nie pre to, aby sa zjedнала náprava, ale účelovo hľadal akúkoľvek chybu a nedostatok, ktorý môže vytknúť.

Hoci obžalovaný Ing. N. A. nepoprel vykonávanie kontroly na uvedenej predajni v žalovaný deň, priebeh kontroly opísal inak, keď v podstate poprel, že by od predavačky niečo pre seba žiadal v súvislosti so zistenými nedostatkami v predajni, ale táto po jeho odchode mu sama priniesla do motorového vozidla nejaké veci (ryžu a orešky) a odišla. Po jej odchode do predajne on tieto veci vyložil s auta a položil ich ku košu, ktorý sa nachádzal na chodníku a odišiel preč, pretože nie je na takéto veci odkázaný.

Uvedenej obhajobe prvostupňový súd neuveril a v tomto smere správne poukázal na to, že nezmeneným výpovediam svedkyne K. D. nie je dôvod neveriť. Jej výpovede plne korešpondujú s výpoveďami svedkyne J. D. - manažérky spoločnosti Korea Foods, s.r.o., svedka MVDr. K. K. - riaditeľa Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy Bratislava-mesto, obrazovým záznamom z priemyselnej kamery spoločnosti Korea Foods, s.r.o. Bratislava a v neposlednom rade listinnými dôkazmi: oznámenie podozrenia z trestnej činnosti, z ktorého je zrejmé, že riaditeľ Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy Bratislava-mesto MVDr. K. K. podáva trestné oznámenie na nezákonný postup obžalovaného Ing. N. A. pri úradnej kontrole potravín v spoločnosti Korea Foods, s.r.o. Bratislava, na ktorý ho upozornil konateľ spoločnosti v sťažnosti, sťažnosť firmy Korea Foods, s.r.o. Bratislava z 29. apríla 2011, záznamom o úradnej kontrole potravín č. 28/04/2011/DŽ/1 z 28. apríla 2011, zápisnice o trestnom oznámení, zápisnice o prerokovaní sťažnosti s obžalovaným, kópiou týždenného plánu, vyhlásení o zložení sľubu, opisom štátnozamestnaneckého miesta obžalovaného, zmenou štátnozamestnaneckého pomeru, kópiou spisu Krajskej veterinárnej a potravinovej správy Bratislava č. 901/2009-120, dodacími listami ako i správy o inventarizácii a vyčíslení sumy 28,19 eur za 10 kg balenie jazmínovej ryže Double Elefant.

Vzhľadom na vyššie uvedené výsledky vykonaného dokazovania, ani odvolací súd nepovažoval obhajobu obžalovaného vzťahujúcu sa k ustálenému skutkovému stavu veci v napadnutom rozsudku, za pravdivú a opodstatnenú.

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Špecializovaný trestný súd nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaného, keď ho uznal za vinného zo spáchania zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a v tomto smere poukazuje v plnom rozsahu na dôvody napadnutého rozsudku.

Odvolací súd preskúmal aj výrok o uloženom treste napadnutého rozsudku a dospel k záveru, že aj v tomto smere prvostupňový súd postupoval v súlade so zákonom.

Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že uložený trest sa v danej veci môže javiť ako prísny, ale trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov, teda uložený na samej dolnej hranici prípustnej trestnej sadzby (rozpätie 5 - 12 rokov, upravené súdom prvého stupňa v zmysle ustanovenia § 38 ods. 3 Tr. zák. na 5 rokov až 9 rokov a 8 mesiacov), je trestom zákonným.

Z dôvodov odvolania vyplýva, že obžalovaný sa domáha mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. vzhľadom na nižší stupeň závažnosti konania, okolnosti prípadu a možnosti nápravy.

Najvyšší súd veľmi pozorne a citlivo skúmal, či neprichádza, vzhľadom na osobu obžalovaného, ktorý nebol v minulosti súdne trestaný, do úvahy, uloženie miernejšieho trestu, a to konkrétne s použitím zmierňovacieho ustanovenia §-u 39 ods. 1.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanovenej týmto zákonom.

Odvolací súd dospel k záveru, že danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky uvedené v § 39 ods. 1 Tr. por. pre použitie citovaného ustanovenia a pre mimoriadne zníženie trestu u obžalovaného Ing. N. A.. V tomto smere nemožno prehliadnuť, že obžalovaný, hoci mu nepríťažovala žiadna z okolností uvedených v § 37 Trestného zákona, spáchal zločin prijímania úplatku ako verejný činiteľ, za použitia kvalifikovanej skutkovej podstaty podľa odseku 2 ustanovenia § 329 Trestného zákona. Pritom treba zdôrazniť, že práve okolnosti prípadu, za akých bol skutok spáchaný, nedovolil ani odvolaciemu súdu použiť zmierňovacie ustanovenie §-u 39 ods. 1 Tr. zák. Obžalovaný totiž v predajni vyvolal u pracovníčky atmosféru strachu, vynucoval si úplatok slovne („čo mi viete ponúknuť?“, „mám nízky plat“, „pomôžem vám v budúcnosti pri ďalších kontrolách“) a v konečnom dôsledku zneužil svoju právomoc ako verejný činiteľ a vyprovokoval celú situáciu do takej miery, že si vzal, okrem iného, 10 kg balenie jazmínovej ryže a predavačku prinútil, aby mu ju vyniesla z predajne.

Okolnosti, za akých bol skutok spáchaný podľa názoru odvolacieho súdu nie je možné hodnotiť ako tie,

ktoré by vyznievali v prospech obžalovaného. Obžalovaný prišiel na kontrolu sám, jedinou osobou, ktorá ovládala slovenský jazyk, bola svedkyňa K. D. - produktová manažérka spoločnosti Korea Foods s.r.o. Bratislava. Ako doznal samotný obžalovaný, v čase kontroly zašiel za ňou do kancelárie asi 11 až 12 krát a to vtedy, keď tam odnášal výrobky ktoré sťahoval z predaja. Svedkyňa uviedla, že z kontroly bola stresovaná, obžalovaný sa vyhrážal vysokou pokutou s tým, že napíše návrh na správne konanie a riaditeľ veterinárnej správy výšku pokuty nikdy nemení smerom dole. Pretože sa bála pokuty a zo správania obžalovaného ako inšpektora bola vystrašená, na jeho požiadanie mu vyniesla vrece s ryžou pred predajňu, ale ihneď po odchode obžalovaného z predajne celú vec oznámila svojej nadriadenej, majiteľke obchodu.

Podľa názoru odvolacieho súdu práve vyššie popísaný spôsob spáchania činu, akým si obžalovaný od predavačka vynucoval poskytnutie úplatku, podstatne ovplyvňuje hodnotenie okolností prípadu a nedovoľuje podľa názoru odvolacieho súdu tieto hodnotiť ako také okolnosti, ktoré by mohli v danom prípade odôvodňovať použitie zmierňovacieho ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák.

Odvolací súd sa dôsledne zaoberal aj prípadnou možnosťou použitia zmierňovacieho ustanovenia podľa § 39 ods. 1, vzhľadom na pomery páchatel'a. V zmysle platnej právnej praxe pomery páchatel'a sa týkajú jeho osobnostného hodnotenia, pričom ide teda o okolnosti, ktoré charakterizujú osobu páchatel'a ako objekt trestu, a tiež o okolnosti, pre ktoré je rovnaký trest pre rôznych páchatel'ov rôzne citelný. Z hľadiska tohto ustanovenia sa vyžaduje, aby išlo o pomery takého charakteru, z ktorých je zjavné, že trest odňatia slobody uložený v rámci zákonnej trestnej sadzby by páchatel' pocíťoval podstatne citelnejšie ako iní páchatelia. Za pomery páchatel'a podľa tohto zákonného ustanovenia možno považovať napríklad vážnu chorobu páchatel'a, závislosť mnohopočetnej rodiny od páchatel'a a jeho zárobku, stav zníženej pričetnosti páchatel'a alebo starostlivosť páchatel'a o väčší počet osôb na neho odkázaných a podobne.

Odvolací súd na strane obžalovaného nezistil žiadnu z vyššie uvedených skutočností, ktoré by odôvodňovali použitie zákonného ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. cez objektívne zistené pomery páchatel'a.

Odvolací súd v súvislosti s odvolacími námietkami obžalovaného považuje za potrebné konštatovať, že vzhľadom na zistený spôsob spáchania predmetného trestného činu v danom prípade nie je možné urobiť záver o nižšom stupni závažnosti spáchaného trestného činu, ako sa toho dovoľával obžalovaný v podanom odvolaní. Odvolací súd v tejto súvislosti len dodáva, že trestný čin prijímania úplatku je dokonaný predovšetkým prijatím úplatku. V prípade, ak páchatel' úplatok žiadal, nie je rozhodujúce, či ho aj skutočne dostal. Trestný čin prijímania úplatku je dokonaný prejavou žiadosťou alebo sľubom. Páchatel'om tohto trestného činu môže byť iba osoba, ktorá sa podieľa na obstarávaní veci všeobecného záujmu, akou inšpektor Štátnej veterinárnej a potravinovej správy pri výkone kontroly v predajni, nepochybne je. Zákonodarca jednotne definuje pojem „úplatok“ ako vec alebo iné plnenie majetkovej alebo nemajetkovej povahy, na ktoré nie právny nárok. Suma pritom pri prijatí úplatku nie je rozhodujúcim kritériom pri naplnení zákonných znakov skutkovej podstaty tohto trestného činu. I keď z hľadiska ustálenej súdnej praxe je potrebné diferencovať výšku prijatého alebo žiadaného úplatku, v danom prípade kešu oriešky, 10 kg ryže a nápoje, nemohol ani odvolací súd opomenúť úmysel obžalovaného úplatkom ovplyvniť zákonné fungovanie verejného činiteľa s cieľom porušenia jeho základných funkčných povinností, okolnosti, za akých bol čin spáchaný a to konkrétne navodenie atmosféry strachu a pnutia z vykonávanej kontroly.

V súvislosti s hodnotením stupňa závažnosti spáchaného trestného činu treba zdôrazniť, že v konkrétnom prípade je tento daný práve právnou kvalifikáciou trestného činu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 ale i ods. 2 Tr. zák., teda zvýraznenou tzv. kvalifikovanou skutkovou podstatou, keď obžalovaný zneužil svoje služobné postavenie ako verejný činiteľ. Vo výrazný neprospech obžalovaného svedčí aj spôsob jeho konania, keď o úplatok viackrát vyslovene od pracovníčky žiadal rôznymi slovnými prejavmi. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že zo strany obžalovaného išlo o získanie evidentného majetkového prospechu. Nakoľko postihovanie osôb podozrivých z trestných činov inšpektormi Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy v rámci vykonávania úradných kontrol predstavuje plnenie celospoločensky významných úloh, ktoré presahujú rámec individuálnych práv a záujmov jednotlivca, správne a v súlade so zákonom súd prvého stupňa ustálil, že obžalovaný úplatok žiadal a prijal v súvislosti s obstarávaním veci všeobecného záujmu.

Súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď obžalovanému za použitia poľahčujúcej

okolnosti uložil trest na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby. Podľa názoru odvolacieho súdu trest odňatia slobody na dolnej hranici dostatočne a spravodlivo zohľadňuje účel trestu z hľadiska jeho individuálnej i generálnej prevencie.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené okolnosti aj odvolací súd dospel k záveru, že uložený trest odňatia slobody obžalovanému Ing. N. A. vo výmere päť rokov, teda na samej dolnej hranici prípustnej trestnej sadzby, je zákonný a primeraný a v dostatočnej miere bude plniť svoj účel stanovený v § 34 ods. 1 Tr. zák.

Súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď obžalovanému za použitia poľahčujúcej okolnosti uložil trest na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby. Podľa názoru odvolacieho súdu trest odňatia slobody na dolnej hranici dostatočne a spravodlivo zohľadňuje účel trestu z hľadiska jeho individuálnej i generálnej prevencie.

Odvolací súd nezistil dôvod na zmenu výroku súdu prvého stupňa ohľadne zaradenia obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s najmiernejšími podmienkami pre výkon trestu odňatia slobody, a preto ponechal tento výrok nedotknutý.

Špecializovaný trestný súd správne a v súlade so zákonom rozhodol, keď uložil obžalovanému i trest zákazu činnosti spočívajúci vo výkone funkcie inšpektora Štátnej veterinárnej a potravinovej správy na dobu 5 rokov, nakoľko obžalovaný sa dopustil trestného činu v súvislosti s takouto činnosťou. Tento druh trestu zabraňuje páchatelovi zneužívať povolanie, zamestnanie alebo postavenie na trestnú činnosť a pôsobí výchovne. Účelom tohto trestu je páchatel'a trestného činu dočasne vyradiť z možnosti vykonávať určité zamestnanie, povolanie alebo funkciu, prípadne vykonávať činnosť, na výkon ktorej treba osobitné povolenie alebo výkon ktorej upravujú osobitné predpisy.

Na základe týchto skutočností potom Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, odvolanie obžalovaného Ing. N. A. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.